

Sygn. akt: I C 948/18 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w S.

przeciwko B. W.

o zapłatę

I. powództwo oddala w całości;

II. zasądza od powoda (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz pozwanej B. W. kwotę 917,00 (dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 948/18

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w S. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. W. kwoty 1771,36 zł z odsetkami umownymi w wysokości 14% w stosunku rocznym od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Podniósł, że pozwana za pośrednictwem serwisu internetowego prowadzonego przez powoda, zaciągnęła pożyczki stanowiące kredyt konsumencki: nr (...) w dniu 01.02.2018r. na kwotę 1125,00 zł i nr (...) w dniu 01.02.2018r. na kwotę 375,00 zł. Powód przekazał pozwanej środki z tytułu pożyczek na rachunek bankowy za pomocą systemu BlueCasch. Pożyczki miały być spłacone w ratach. Pozwana spłaciła tylko 2 z 10 rat pożyczki nr (...) i 2 z 12 rat pożyczki nr (...). Wobec nieuregulowania spłat powód wezwał pozwaną do uregulowania zaległości do dnia 22.05.2018r. Pozwana nie uregulowała zaległości. Wobec tego w dniu 23.05.2018r. obydwie pożyczki przeszły w stan natychmiastowej wykonalności. Na zadłużenie pozwanej z tytułu pożyczki nr (...) składa się kwota 902,51 zł niespłaconej pożyczki, kwota 374,94 zł prowizji za jej udzielenie, kwota 17,04 zł oprocentowania pożyczki. Od wszystkich wskazanych kwot należne są odsetki wysokości 14% w stosunku rocznym. Z tytułu pożyczki nr (...) powodowi należne są kwoty: 313,39 zł niespłaconej pożyczki, 156,24 zł prowizji, 7,24 zł oprocentowania pożyczki. Od wszystkich tych kwota należne są odsetki w wysokości 14% stosunku rocznym .

Pozwana B. W. wniosła o oddalenie powództwa. Podniosła, że z przedstawionego materiału dowodowego nie wynika, że umowy pożyczki zostały pozwanej przedstawione lub udostępnionym trwałym nośniku. Brak jest śladów, iż pozwana zapoznała się z ich treścią i zaakceptowała ich warunki. Nie są to umowy podpisane przez pozwaną. W ocenie pozwanej, powód nie udowodnił złożenia przez pozwaną oświadczenia woli w przedmiocie ich zawarcia. Powód winien

przedstawić umowę podpisaną przez pozwaną lub trwały nośnik zawierający zapisy działań pozwanej w przypadku umowy zawieranej na odległość. Takim nośnikiem nie są wydruki z systemu powoda. Nie można stwierdzić, przez kogo i w jakiej dacie zostały wykonane. Dowodem zawarcia umów pożyczek nie są także potwierdzenia przelewów. Mogą one dowodzić tylko przelania określonej kwoty pieniężnej na określony rachunek. Nie stanowią dowodu zawarcia umowy pożyczki.

Sąd ustalił, co następuje:

Do pozwu zostały załączone kserokopie: umowy pożyczki nr (...) z 01.02.2018r. i pożyczki (...) z 01.02.2018r., które miała zawrzeć pozwana z powodem (k. 8-13), regulaminu serwisu kokos.pl (k. 14-20), wydruków z panelu administracyjnego kokos.pl (k. 21), przelewów z dnia 01.02.2018r. na kwotę (...),0 zł i 375,00 zł (k/. 24-25) wezwań do zapłaty z kserokopia kopii książki nadawczej (k. 26-28) wypowiedzeń z dnia 23.05.2018r. umów pożyczek nr (...) (k. 29-30)

Powództwo nie jest zasadne.

W ocenie Sądu, powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu roszczenie względem pozwanej zgłoszone w pozwie. W szczególności powód nie przedstawił dokumentów potwierdzających fakt istnienia zobowiązania pozwanej wobec powoda.

Należy także wskazać, iż żadna z przedłożonych przez pełn. powoda kserokopii nie została potwierdzona za zgodność z oryginałem, w szczególności w sposób przewidziany w art. 129§2 k.p.c.,

W myśl przepisów Kodeksu postępowania cywilnego dokumentem jest wyłącznie jego oryginał ewentualnie jego odpis sporządzony zgodnie z wymogami art. 129§2 k.p.c. Kserokopia niepotwierdzona we wskazany sposób, nie stanowi dokumentu, a jedynie uprawdopodobnia istnienie dokumentu. Brak poświadczenia o jakim mowa w art. 129§2 k.p.c., uniemożliwia także przyjęcie domniemania zgodności kserokopii z oryginałem dokumentu. Z kolei pismo, które nie może być uznane za dokument, nie może być też podstawą do prowadzenia dowodu w trybie art. 308 k.p.c. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2000 r. IV CKN 59/00, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 557/08). Dla uznania kserokopii za dokument niezbędne jest oświadczenie o istnieniu oryginału o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Dopiero po umieszczeniu na kopii poświadczenia zgodności z oryginałem można uznać kserokopię za dokument świadczący o istnieniu oryginału.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z przedłożonych kserokopii dokumentów.

Jak już wskazano, złożone przez powoda kserokopie nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem, stąd nie mogą być uznane za wiarygodne dowody pozwalające na ustalanie istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia powoda dochodzonego pozwem oraz przysługującej mu w sprawie legitymacji czynnej.

Należy także mieć na uwadze, iż pozwana zakwestionowała wiarygodność przedłożonego przez powoda materiału dowodowego oraz zakwestionowała fakt wykazania przez powoda zawarcia przez nią umów pożyczek. Pomimo tego strona powodowa nie przedłożyła oryginałów w/w dokumentów ani ich odpisów potwierdzonych za zgodność z oryginałem.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanej dochodzona pozwem wierzytelność. Zgodnie natomiast z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 kpc, zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. W rozpoznawanej sprawie strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, wobec czego winna być świadoma wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów, niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Nadto wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012 r.).

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, Sąd oddalił powództwo w całości jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, obciążając powoda kosztami procesu. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił stosownie do §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (j.t.: Dz.U. z 2018r., poz. 265).